

ת"פ 12577/09/13 - מדינת ישראל נגד ידרסל פנטיה

בית משפט השלום באילת

25 מרץ 2014

ת"פ 12577-09-13 מדינת ישראל נ' פנטיה

בפני כב' השופט יוסי טופף
המאשימה:

מדינת ישראל ע"י ב"כ עוה"ד אזרואל, עו"ד שחר עידן, עו"ד
אלפסי

נגד
הנאשם:
גזר דין

ידרסל פנטיה ע"י ב"כ עוה"ד קינן - ס"צ

האישום וההרשעה

1. ביום 9.10.2013 הורשע הנאשם, על יסוד הודאתו בכתב אישום מתוקן, בעבירות הבאות: נהיגה פוחזת ברכב לפי סעיף 338(א)(1) לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן: "**חוק העונשין**"); הפרעה לשוטר בשעת מילוי תפקידו לפי סעיף 275 לחוק העונשין; נהיגת בשכרות עבירה לפי סעיפים 62(3), 64ב(א)(3) ו-39א לפקודת התעבורה (נוסח חדש) (להלן: "**פקודת התעבורה**") ותקנה 169א לתקנות התעבורה, תשכ"א-1961 (להלן: "**תקנות התעבורה**").

2. על פי כתב האישום המתוקן, ביום 2.9.2013, סמוך לשעה 02:35, נהג הנאשם ברכב לכיוון כביש ראשי באילת. שוטר סימן לנאשם לעצור, אך הנאשם נמלט מהמקום עם רכבו, פנה אל הכביש הראשי ועלה על אי תנועה. השוטר רדף אחרי הנאשם רגלית, סימן לו לעצור ובמקביל דיווח לניידת משטרה כדי שתסייע לו לעצור את הנאשם. בהמשך לכך, החלה ניידת מג"ב שהוזעקה לסייע לנסוע אחרי הנאשם, תוך שקראו לו במערכת הכריזה, מספר פעמים, לעצור ואף הפעילו אורות כחולים ("צ'קלקות"). הנאשם לא נשמע לכריזה לעברו ולאותו המשטרה שיעצור והמשיך בנסיעה מהירה, כאשר ניידת המג"ב דולקת אחריו. במהלך נסיעתו זו פגע הנאשם באבני שפה בכיכרות שבדרכו, עד שלבסוף פגע במעקה בטיחות ונעצר. בהמשך לכך, ולאחר שנבדק בתחנת המשטרה, נמצא בדמו של הנאשם ריכוז אלכוהול בכמות של 695 מיקרוגרם לליטר אוויר נשוף.

טיעוני הצדדים לעונש

3. ב"כ המאשימה, עו"ד שחר עידן, טען למתחם ענישה שנע החל ממאסר קצר עד ל-18 חודשי מאסר בפועל. התובע עמד על חומרת העבירות בהן הורשע הנאשם, מסוכנות מעשיו שהיה בהם כדי לסכן חיים של ממש והפוטנציאל לפגיעה בעצמו ובזולת. הנאשם נהג כשבדמו נמצאה כמות גבוהה של אלכוהול, בעוד המשטרה דולקת אחריו מרחק לא מבוטל וקוראת לו לעצור, דבר שקרה רק לאחר שהתנגש במעקה בטיחות.

עמוד 1

התובע נתן דעתו גם לנסיבותיו האישיות של הנאשם ובכלל אלה עברו הנקי והאמור בתסקיר שירות המבחן ועל כן עתר להסתפק ב-6 חודשי עבודות שירות, מאסר מותנה, פסילה מלקבל או מלהחזיק רישיון נהיגה במתחם שבין 24 ל-48 חודשים, פסילה על תנאי, קנס כספי והתחייבות. התובע הפנה לפסיקה רלוונטית.

4. ההגנה זימנה לעדות את מעבידו של הנאשם אשר סיפר כי הנאשם מועסק כמתקין שיש בבתי לקוחות מזה כ-4 שנים. נמסר כי הנאשם הינו עובד מצוין ומקצועי ולצרכי עבודתו נדרש לנהוג ברכב שמעמיד לרשותו המעביד. המעביד מסר כי ככל שרישיונו של הנאשם יפסל הוא יאלץ להצמיד לו עובד נוסף שינהג במקומו. בנוסף, הציגה ההגנה את תעודת השחרור של הנאשם משירות חובה בצה"ל (נ/1).

ב"כ הנאשם, עו"ד גד קינן, ביקש לאמץ את המלצת שירות המבחן. טען כי מדובר בבחור צעיר, יליד 1986, ללא עבר פלילי או תעבורתי אשר נמצא בארץ 8 שנים. צוין כי הנאשם עובד כ-4 שנים בעבודה אשר כוללת נהיגה, ולמרות זאת לא צבר עבירות תעבורה. נטען כי אם רישיונו של הנאשם יישלל הוא יפלט ממקום העבודה וכי אין באפשרותו לבצע עבודות שירות ולעבוד במקביל. נטען כי אין לנאשם מסגרת משפחתית תומכת, בעניין זה הפנה הסנגור לתסקיר שירות המבחן, שם פורטה מסכת חייו הקשה של הנאשם, אשר מגיל 14 מנהל אורח חיים הישרדותי. הסנגור טען כי התנהגות הנאשם באירוע הנדון נבעה מחששותיו משוטרי מג"ב כתוצאה מאירוע טראומתי שחווה בעבר בו היו מעורבים שוטרי מג"ב.

הסנגור הפנה לפסיקה רלוונטית וביקש להשית על הנאשם עונש בדרך של ביצוע עבודות לתועלת הציבור ועונש מותנה ארוך מרתיע, בהתאם להמלצות שירות המבחן.

5. הנאשם עצמו הביע צער על מעשיו וציין כי בעברו תקפו אותו שוטרי מג"ב וזו הסיבה שברח מהם. הנאשם ציין כי גדל ללא תמיכה הורית ואין לו קשר עם אביו המתגורר בארץ.

דין ומסקנות

6. תיקון 113 לחוק העונשין שעניינו "הבניית שיקול הדעת השיפוטי בענישה" התווה את עקרון ההלימה כעיקרון מנחה בענישה לפיו נדרש יחס הולם בין חומרת מעשה העבירה בנסיבותיו ומידת אשמתו של הנאשם לבין סוג ומידת העונש המוטל עליו (ס' 40ב לחוק העונשין).

מלאכת גזירת הדין מורכבת משלושה שלבים עיקריים:

תחילה, אקבע את מתחם העונש ההולם למעשה העבירה שביצע הנאשם, על בסיס שיקולים נורמטיביים ואובייקטיביים, בהתחשב בערך החברתי שנפגע מביצוע העבירה, במידת הפגיעה בערך זה, במדיניות הענישה הנהוגה ובנסיבות הקשורות בביצוע העבירה כמפורט בסעיף 40ט לחוק העונשין (סעיף 40ג לחוק העונשין);

לאחר מכן, אבחן האם ראוי לחרוג מן המתחם לקולא בשל שיקולי שיקום (סעיף 40 לחוק העונשין) או לחומר בשל שיקולי הגנה על שלום הציבור (סעיף 40 לחוק העונשין);

לבסוף, אקבע את העונש המתאים שיושת על הנאשם, בהתחשב בצורך בהרתעת הנאשם (סעיף 40 לחוק העונשין), בצורך בהרתעת הרבים (סעיף 40 לחוק העונשין) ובנסיבותיו האישיות של הנאשם שאינן קשורות בביצוע העבירה (סעיף 40 לחוק העונשין), כמו גם בנסיבות אחרות ככל שתמצאנה רלוונטיות (סעיף 40 לחוק העונשין).

[ראו: ע"פ 2918/13 דבס נ' מדינת ישראל (ניתן ביום 18.7.2013); ע"פ 1903/13 עיאשה נ' מדינת ישראל (ניתן ביום 14.7.2013); ע"פ 1323/13 חסן נ' מדינת ישראל (ניתן ביום 5.6.2013)].

7. סעיף 40 לחוק העונשין קובע כי משהורשע נאשם במספר עבירות המהוות אירוע אחד, יקבע בית המשפט מתחם עונש הולם כאמור בסעיף 40ג(א) לאירוע כולו, ויגזור עונש כולל לכל העבירות בשל אותו אירוע. במקרה שלפניי המדובר באירוע אחד שכולל בתוכו מספר עבירות, ולא בכמה עבירות המהוות מספר אירועים. יוצא מכך, כי מתחם העונש ההולם יקבע לאירוע כולו והעונש שייגזר על הנאשם יהיה עונש כולל לכל העבירות בשל אותו אירוע.

קביעת מתחם העונש ההולם

8. עבירות של נהיגה פוחזת ונהיגה בשכרות נמנות על העבירות החמורות בספר חוקי התעבורה. מציאות חיינו מלמדת כי כבישי הארץ הפכו לזירת פשע מסוכנת, הנוכחים בה תדיר אי ציות לחוקי התנועה, נהיגה משולחת רסן, והימלטות משוטרי התנועה במרדפים מסוכנים. לא פעם התוצאה היא קיפוח חיי אדם ופגיעה בהם, ולמצער נזק לרכוש. על בתי המשפט לעקור תופעות פסולות אלה מן השורש, בין היתר, באמצעות ענישה מחמירה ומרתיעה. בתי המשפט, בכל הערכאות, חזרו ושנו את חשיבות המלחמה בקטל בדרכים ובייחוד בתוצאות נהיגה בשכרות שפוגעות בחייהם של נהגים והולכי רגל אחרים בכבישי הארץ ובזכויות הכלל לנ ג דרכים בטוחות. ראו למשל רע"פ 25/04 אליעזר סויסה נ' מדינת ישראל, (ניתן ביום 28.1.2004):

"נהיגה תחת השפעת אלכוהול מסכנת את חיי הציבור ומעידה על התנהגות רשלנית וקלת דעת. בית משפט זה חזר וקבע, כי 'בתי משפט מצווים להרים תרומתם למלחמה בקטל בדרכים ובתופעת הנהיגה בשכרות ההולכת ומתפשטת בקרבנו, ולעשות כל שניתן כדי להרתיע בעונשים חמורים, נהגים המסכנים חיי אדם בכבישי הארץ'".

וכן ר' רע"פ 1422/06 צפניה ארנבייב נ' מדינת ישראל (ניתן ביום 16.5.2008):

"נהיגה במצה של שכרות מסכנת את חייהם של הנהגים בכביש והיא מהווה גורם מרכזי למסרן הרב של תאונות הדרכים. על כן, יש לנקוט במדיניות ענישה מרתיעה ולהעניש בחומר נהגים

הנתפסים כאשר הם נוהגים בשכרות" (רע"פ 6439/06 עובדיה קריטי נ' מדינת ישראל)

לא בכדי קבע המחוקק פסילה מינימום לעבירת הנהיגה בשכרות, כך בסעיף 39א לפקודת התעבורה, שם נקבע כי לשם הטלת פסילה נמוכה מפסילת המינימום יש צורך בנסיבות מיוחדות: "הורשע אדם על עבירה כאמור בסעיף 62(3) דינו - בנוסף לכל עונש אחר - פסילה מקבל או מהחזיק רשיון נהיגה לתקופה שלא תפחת משנתיים... אולם רשאי בית המשפט, בנסיבות מיוחדות שיפרט בפסק הדין, להורות על פסילה לתקופה קצרה יותר".

ברע"פ 8387/06 אמרה איילא נ' מדינת ישראל (ניתן ביום 1.11.2006), שב וקבע בית המשפט העליון (כב' השופט ג'ובראן), כך:

"קביעת העונש המינימום בפקודה נעשתה על רקע הצורך להרתיע נהגים המסכנים חיי אדם בכבישי הארץ, ועל בתי המשפט להרים תרומתם למניעת התופעה" (רע"פ 1422/06 צפניה ארנבייב נגד מדינת ישראל)
ובמקום נוסף צויין: "נהיגה במצב של שכרות מסכנת את חייהם של הנוהגים בכביש והיא מהווה גורם מרכזי למספרן הרב של תאונות הדרכים. על-כן, יש לנקוט במדיניות ענישה מרתיעה ולהעניש בחומרה נהגים הנתפסים כאשר הם נוהגים בשכרות" (רע"פ 6439/06 עובדיה קריטי נ' מדינת ישראל (טרם פורסם))."

בעניין דא, הנאשם במעשיו כאמור בכתב האישום המתוקן פגע בערך החשוב מכל הוא קדושת החיים ושלום הציבור והעמיד בסכנה, שלא לצורך, את חייהם של המשתמשים בכבישי הארץ ופגע בביטחונם.

9. אשר לענישה הנהוגה - סקירת מדיניות הענישה הנהוגה בעבירות אלה בהן הורשע הנאשם מעלה כי קשת הענישה בעבירה רחבה למדי, תלויה בנסיבות המקרה, בנסיבות האישיות של הנאשמים שעניינם נדון, ובעבירות הנוספות שהצטרפו לעבירה העיקרית (כגון שכרות, נהיגה תחת פסילה או תקיפת שוטרים). במקרים שאירעו בנסיבות דומות בהן הצטרפה להימלטות המסוכנת מהשוטרים גם פגיעה פיזית בהם, בעוברי אורח תמימים או ברכוש, היו העונשים חמורים, וכללו מאסר בפועל לתקופה ממושכת. לעתים, הורשעו מבצעי עבירות בנסיבות דומות בעבירה החמורה יותר של סיכון חיי אדם בנתיב תחבורה, ומכאן הקושי לגזור גזירה שווה בינם לבין עניינו. ככלל, נעים העונשים בין 6 חודשי מאסר ברף התחתון לבין 24 חודשי מאסר ברף העליון, עונש מאסר מותנה, קנס ופסילת רישיון נהיגה.

מתחם העונש ההולם לעבירות שכרות כשלעצמן מתחיל מטבע הדברים ברף של 24 חודשי פסילה, היות ועונש זה נקבע, ככלל, כעונש המינימום על פי פקודת התעבורה. המתחם נע בין 24 לבין 36 חודשים לעבירת שכרות בודדת, כאשר היסוד העיקרי בקביעת המתחם, הוא כמות האלכוהול שנמדדה ויכול להגיע עד ל-5 שנות פסילה במקרים קיצוניים של רף אלכוהול גבוה. מתחם עונש של מאסר בגין עבירה של נהיגה בשכרות נע בין עונש של מאסר על

תנאי, ולעיתים אף ללא מאסר מותנה, לבין עונש מאסר של שנה ויותר (ראו: ע"פ 8704/08 **הייב נ' מדינת ישראל** (ניתן ביום 23.4.2009); ע"פ 4836/11 **חמאד נ' מדינת ישראל** (ניתן ביום 11.1.2012); ע"פ 5691/09 **ג'בארין נ' מדינת ישראל** (ניתן ביום 11.10.2009); ע"פ 1880/12 **רעד אבו זהירה נ' מדינת ישראל** (ניתן ביום 2.7.2012); ע"פ 4952/12 **אברהים אבו זהרה נ' מדינת ישראל** (ניתן ביום 21.1.2013); רע"פ 5579/10 **דוד קריה נ' מדינת ישראל** (ניתן ביום 2.8.2010); ע"פ 8116/10 **אבו עמאר נ' מדינת ישראל** (ניתן ביום 10.3.2011); ע"פ (מח' נצ') 1315/06 **סואעד נ' מדינת ישראל** (ניתן ביום 21.11.2006); ת"פ (נצ') 25313-12-09 **מדינת ישראל נ' שיבלי** (ניתן ביום 20.1.2010); ת"פ (אשד') 1641-01-12 **מדינת ישראל נ' אברהמי** (ניתן ביום 11.1.2012); ת"פ 51392-05-10 **מדינת ישראל נ' אברהים** (ניתן ביום 27.2.2011); ת"פ (פ"ת) 2380/05 **מדינת ישראל נ' תם** (ניתן ביום 4.11.2010); ת"פ (עכו) 18203-07-09 **מדינת ישראל נ' מסרי** (ניתן ביום 21.2.2010); עפ"ת 25588-05-13 **דניס דובקוב נ' מדינת ישראל** (ניתן ביום 17.6.2013)).

10. בנוסף הורשע הנאשם בהפרעה לשוטר בעת מילוי תפקידו ובכך פגע בערכים חברתיים מוגנים של שלטון החוק, כיבוד אנשי חוק, שמירה על שלמות גופם וכבודם של אנשי חוק ושמירה על הסדר הציבורי. רבות דובר בפסיקה על החומרה שבעבירות של פגיעה באנשי חוק והפרעה למילוי תפקידם. ערך חברתי משמעותי הוא לשמר מוגנות נדרשת לשוטרים העוסקים באכיפת החוק, על מנת שיוכלו לבצע עבודתם נאמנה וללא הפרעה או חשש. תפקידם של השוטרים קשה והם פועלים בשליחותה של החברה ומסמלים את שלטון החוק. לפגיעה האמורה, היבטים הקשורים באופן מובהק במוסכמות הבסיסיות של היתנו חברה דמוקרטית המכבדת את שלטון החוק וזכויות הזולת, במערכת אכיפת החוק ובצורך להגן על אנשי חוק, המבצעים עבודתם נאמנה, לעיתים בתנאים קשים ומורכבים תוך סיכון שלומם וביטחונם האישי, כשלוחי החברה ושלטון החוק. הנאשם סירב להישמע להוראות השוטר וניסה להימלט מפניו. במעשיו אלה פגע הנאשם באינטרסים המוגנים והיסודיים של אושיות שלטון החוק ושמירה על הסדר הציבורי.

11. אשר לענישה הנהוגה - במרבית המקרים שנדונו בפסיקה בעבירה של ההפרעה לשוטר נילוו עבירות נוספות, כפי גם במקרה שלפניי. מכאן, הענישה נקבעה תלויה בנסיבות המקרה, בהתאם לעבירות הנוספות שהצטרפו. מכאן, הקושי לגזור גזירה שווה בינם לבין ענינו. ככלל, נגזרו עונשי של"צ, מאסר מותנה, קנס והתחייבות (ראו: ת"פ 1202-03-13 **מדינת ישראל נ' שאהין** (ניתן ביום 28.5.2013); ת"פ 2687-09 **מדינת ישראל נ' עואדרה** (ניתן ביום 24.1.2010); ת.פ. 4150-09 **מדינת ישראל נ' אבוש** (ניתן ביום 13.1.2010); ת"פ 1045-02-09 **מדינת ישראל נ' ביאטרה** (ניתן ביום 9.2.2010); ת"פ 3059-09 **מדינת ישראל נ' בן סימון** (ניתן ביום 9.5.2010); ת.פ. 10581-08 **מדינת ישראל נ' כהן** (ניתן ביום 22.2.2010); ת"פ 4146-07 **מדינת ישראל נ' קריה** (ניתן ביום 14.12.2009); ת"פ 1654-07 **מדינת ישראל נ' עלמו** (ניתן ביום 17.2.2010)).

12. במסגרת בחינת נסיבות הקשורות בביצוע העבירות (סעיף 40ט לחוק העונשין), מצאתי ליתן את הדעת, בין היתר, לכך שתפקידו של הנאשם במהלך הדברים היה מרכזי ואף בלעדי. רמת האלכוהול בדמו של הנאשם, כפי שנמדדה לאחר שנתפס, הינה כמות גבוהה הקרובה לפי 2.5 מרף רמת האלכוהול המותרת על פי החוק. נהיגה ברכב כאשר רמת האלכוהול כה גבוהה יוצרת בהכרח סיכון רב לנאשם עצמו ובמיוחד לסביבתו. במיוחד כך הדבר, שעה שהנאשם בחר להאיץ את מהירות נהיגתו כדי להימלט מהשוטרים שדלקו אחריו, באורות מהבהבים

וקריאות לעצור בצד הדרך. הנאשם נהג בצורה מסוכנת, שהיה בה כדי לסכן את שלומו ובטחונו של ציבור המשתמשים בכביש. כל טעות קלה במהלך נהיגה פרועה שכזו עשויה הייתה להוביל לתאונה קטלנית. דומה כי רק בדרך נס נעצר הנאשם, באמצעות פגיעתו במעקה בטיחות.

ניכר אם כן כי חומרת מעשי העבירות שביצע הנאשם, כך גם אשמו, רבה היא בנסיבות הנידון דידן, נוכח הנחישות והתעוזה הרבה שגילה הנאשם בביצוע העבירות תוך סיכון חייו וחיי הזולת. לא נגרעה יכולתו של הנאשם להבין את מעשיו ואת הפסול הברור שבהם ובכל עת יכל לחדול ממעשיו, מבלי שעשה זאת. לא נשמעו סיבות המשמשות לזכות הנאשם, שגרמו לו לבצע את מעשיו, לא נודעה התגרות בנאשם ולא נשמעה טענה לעניין מצוקתו הנפשית עקב מעשיו. הנאשם אף אינו קרוב לסייג אחריות פלילית.

13. בהתחשב בכל הנאמר עד כה, ובשים לב לעקרון ההלימה, אני סבור כי מתחם העונש ההולם בגין האירוע המתואר בכתב האישום המתוקן נע בין 4 ל- 14 חודשי מאסר בפועל, מאסר מותנה למשך מספר חודשים, קנס, פיצוי כספי ופסילת רישיון נהיגה למשך 24-30 חודשים.

האם יש מקום לחריגה מגבולות מתחמי הענישה

14. עתה, על בית המשפט לבחון האם ראוי לחרוג מן המתחם לקולא בשל שיקולי שיקום (סעיף 40 לחוק העונשין) או לחומרה בשל הצורך להגנה על שלום הציבור (סעיף 40 לחוק העונשין). בנסיבותיו של הנאשם שלפניי, עליהן אעמוד בהמשך, לא מצאתי לנכון לחרוג ממתחם הענישה ההולם לקולא, בהעדר המלצה להליך שיקומי. מנגד, לא הונחה בפניי תשתית עובדתית ממנה ניתן להסיק על רמת סיכון גבוהה להתנהגות פוגענית חוזרת מצד הנאשם ועל כן אינני מוצא מקום לחצות את רף מתחם הענישה לחומרה, משיקולי הגנה על שלום הציבור.

לפיכך, העונש המתאים לנאשם, תוך בחינת נסיבותיו ושיקולי ההרתעה יקבע בד' אמות מתחמי הענישה שקבעתי לעיל.

נסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירות

15. עם קביעת מתחם העונש ההולם לעבירות בהן הורשע הנאשם, יש לקבוע את העונש המתאים לנאשם במסגרת המתחם. בגזירת העונש המתאים לנאשם שמלפניי וכמצוות סעיף 40 לא לחוק העונשין, יש מקום להתחשב בנסיבותיו האישיות, אשר אינן קשורות בביצוע העבירות. נסיבות אלה נלמדות, בין היתר, מן האמור בתסקירי שירות המבחן, מחוות דעת הממונה על עבודות שירות, מטיעוני הסנגור לעונש, מרישומי הפלילי של הנאשם ומדבריו לבית המשפט. בדרך זו חידד תיקון מס' 113 לחוק העונשין את הצורך בהמשך נקיטת שיטת ענישה אינדיווידואלית, הבוחנת נסיבותיו של כל מקרה ואדם המובא לדין (ע"פ 433/89 אטיאס נ' מדינת

ישראל, פ"ד מג(4) 170; ע"פ 5106/99 אבו ניג'מה נ' מדינת ישראל, פ"ד נד(1) 350; רע"פ 3173/09 פראגין נ' מדינת ישראל (ניתן ביום 5.5.2009).

16. הנאשם, יליד 1986, ללא עבר פלילי או תעבורתי.

17. שירות המבחן ערך תסקיר בעניינו של הנאשם, במסגרתו סקר את קורות חייו ומצבו המשפחתי המורכב, אך בשל צנעת הפרט אמנע מלפרט מעבר לנדרש. יצוין כי לנאשם אין מסגרת משפחתית תומכת ולמעשה מגיל 14 ניהל אורח חיים הישרדותי, תוך דאגה לצרכים בסיסיים ביותר. הנאשם השלים שירות צבאי סדיר מלא ומשנת 2010 עובד במפעל שיש סמוך לאילת. הנאשם הודה בפני קצין המבחן בביצוע העבירות נשוא כתב האישום ולקח אחריות מלאה על מעשיו. הנאשם מסר שבאותו הלילה נהג ברכב לאחר ששתה מספר משקאות אלכוהוליים. הנאשם מסר שהבחין בשוטרים שסימנו לו לעצור וניסה להימלט מהם מתוך חשש שיעצר. הנאשם שיתף את שירות המבחן כי בשנה האחרונה נפל קרבן לאלימות קשה מצד שוטרי מג"ב ולכן ניסה להימלט מחשש להיתקל פעם נוספת בשוטרי מג"ב.

שירות המבחן התרשם לחיוב מהנאשם וציין כי ההליך המשפטי חידד עבורו גבול ברור להתנהגות והבהיר לו את חומרת מעשיו והשלכותיהם האפשריות. שירות המבחן הוסיף כי הנאשם שומר על יציבות תפקודית ואינו נזקק להליך טיפולי, היות והפיק לקחים ממקרה זה. בסופו של יום, המליץ שירות המבחן להסתפק בעונש בדרך של צו שירות לתועלת הציבור בהיקף של 150 שעות ועונש מתונה ארוך ומרתיע.

18. הנאשם הופנה לממונה על עבודות השירות ונמצא מתאים לבצע מאסר בדרך של עבודות שירות.

19. **שיקולים לחומרה:** בבסיס השיקולים לחומרה עומדת המדיניות המשפטית, עליה עמדתי לעיל. רבות דובר בפסיקה בצורך להילחם בקטל בדרכים ובית המשפט מצווה להרים את תרומתו למאמץ הלאומי באמצעות ענישה הולמת ומרתיעה, כמו גם החובה לכבד את החוק ואלה הממונים על אכיפת שלטון החוק ושמירה על הסדר הציבורי. לא מצאתי ממש בהסבריו של הנאשם כי פתח במנוסה ברחבי העיר באישון הלילה בשל חששו להיתקל בשוטרי מג"ב, עקב טראומה שחווה בהיתקלות קודמת עימם. מעובדות כתב האישום עולה כי הנאשם נמלט משוטר "כחול" אשר סימן לו לעצור ורק בשלב מאוחר יותר, במהלך המרדף אחרי הנאשם, הוזעקה ניידת נוספת, של סויר מג"ב, כדי לסייע לעצור את נסיעתו המסוכנת של הנאשם ברחבי העיר אילת. סבורני שבמקרה זה לתת משקל רב לשיקולי ההרתעה הן של הרבים ובעיקר לנאשם, על מנת להמחיש בעבורו את חומרת מעשיו לבל ישוב לבצע עבירות דומות בעתיד.

20. **שיקולים לקולא:** לזכות הנאשם הבאתי בחשבון את גילו הצעיר (יליד שנת 1986), מצבו המשפחתי ואישי כמי שעלה ארצה בגפו בשנת 2005, שירת בצבא ושומר על יציבות תעסוקתית לשביעות רצון מעסיקו. כמו כן, הבאתי בכלל חשבון את הודאתו של הנאשם בכתב האישום שתוקן לקולא והחיסכון בזמנו של בית המשפט הכרוך בכך, לקיחת אחריות על מעשיו והבעת הצער והחרטה מצידו. עוד הבאתי בחשבון כי זו לו הרשעתו הראשונה של הנאשם. עוד הבאתי בחשבון את ימי מעצרו של הנאשם וההגבלות שהוטלו על חירותו עם

בנסיבותיו של הנאשם, סבורני כי אין למתוח את שורת הדין עמו ויש ליתן משקל רב לנסיבות חייו הקשות של הנאשם, העובדה כי זו הסתבכותו הראשונה וכן העובדה כי מפגין יציבות בחייו, למרות כל הקשיים. מהתרשמות שירות המבחן ומדברי הנאשם בבית המשפט עולה כי מעבר להודאתו במיוחס לו בכתב האישום המתוקן, הוא הפנים את הפסול שבמעשיו ומתחרט על ביצועם. עם זאת, אין להתעלם מגמול נדרש לנאשם שישקף את הסלידה שחשה החברה נוכח מעשיו ואת הוקעתם הנדרשת. גמול ההולם את מכלול נסיבות המעשה והעושה ימצא ביטוי בהשתתפות עונש מאסר שירוצה בעבודות שירות ועונש מרתייע. עם זאת, לאור מצבו המשפחתי והכלכלי של הנאשם, אמנע מלהשית ענישה כלכלית בדרך של קנס ופיצוי כספי.

21. אציין כי לא נעלמה מעיני המלצת שירות המבחן, אך כפי הידוע שיקוליו של שירות המבחן אינם כשיקוליו של בית המשפט, המלצת שירות המבחן היא אך שיקול במכלול השיקולים שבית המשפט שוקל בעת גזירת דינו של נאשם. מלאכת גזירת הדין הינה בתחום סמכותו של בית המשפט. במקרה דנן, לא ניתן היה לקבל את המלצתו של שירות המבחן לנוכח האינטרס הציבורי ובכלל זה שיקולי הגמול וההרתעה הנדרשים במקרה דנא.

22. בנסיבות אלו מצאתי כי יש מקום להרחיק את הנאשם מנהיגה לתקופה ממושכת נוכח מסוכנותו הרבה שבאה לידי ביטוי באירוע כתב האישום שעה שנהג במצב של שכרות. בעניין זה לא שוכנעתי כי פסילת רישונו של הנאשם תביא לפיטוריו כטענת הסנגור וזאת לאור עדותו של המעסיק בבית המשפט, לפיה יעמיד לרשות הנאשם עובד נוסף שישימש לו כנהג לפי הצורך ככל שיפסל רישונו.

העונש המתאים לנאשם

23. מכל הנתונים והשיקולים שפירטתי לעיל, מצאתי להשית על הנאשם עונש כולל בגין כלל האירוע נשוא כתב האישום המתוקן, בהתאם לסעיף 40(ג) לחוק העונשין, כדלקמן:

מאסר - מאסר בפועל לתקופה של 4 חודשים ו-15 יום. תקופת המאסר תרוצה בדרך של עבודות שירות בהתאם לחוות דעת הממונה. הנאשם נתן הסכמתו לביצוע עבודות שירות, וככל שלא יבצען ירוצה עונש המאסר בפועל. הנאשם יתייצב לתחילת העבודות במועד האמור בחוות דעת הממונה מיום 9.3.2014.

מאסר על תנאי - מאסר על תנאי לתקופה של 5 חודשים. הנאשם יישא בעונש זה אם בתקופה של שלוש שנים מהיום יעבור על עבירה נוספת בה הורשע.

פסילה בפועל - הנני פוסל את הנאשם מלקבל או מלהחזיק רישיון נהיגה וזאת לתקופה של 24 חודשים, אשר תמנה מועד פסילתו בהליך זה, מיום 9.10.2013.

פסילה על תנאי - הנני פוסל את הנאשם מלקבל או מלהחזיק רישיון נהיגה וזאת למשך 12 חודשים. הנאשם יישא בעונש זה אם בתקופה של שלוש שנים מתום תקופת הפסילה בפועל יעבור על עבירה של נהיגה בשכרות.

התחייבות - הנאשם יחתום על התחייבות על סך 5,000 ₪, אשר יהיה עליו לשלם באם בתוך שנתיים מהיום יעבור על עבירה נוספת בה הורשע. היה והנאשם לא יחתום על התחייבות כאמור בתוך 7 ימים - יאסר בגין כך למשך 30 ימים.

מוצגים - ניתן בזאת צו כללי לעניין המוצגים, לפי שיקול דעת המאשימה.

הפיקדון הכספי יושב לנאשם.

העתק יישלח לשירות המבחן ולממונה על עבודות שירות.

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי בתוך 45 יום מהיום.

ניתן היום, כ"ג אדר ב תשע"ד, 25 מרץ 2014, במעמד הצדדים.